

Povsod dobro, doma najbolje.

(Basen.)

Slavec, odpravljajoč se na jug, sreča sinico in jo vpraša: »Oj, siničica, ne greš li tudi na jug?«

»Ne, ostanem doma; tudi tu je dobro.«

»Pa na jugu je vendar topleje!«

»I, seveda; pa tudi v rojstnem kraju se lahko prestane pozimi, če je kdo navajen.«

»Jaz pa grem vendar rajši na jug; tukaj bi morda izgubil pozimi radi mraza svoj glas.«

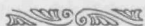
»Le pojdi, slavček, na jug; toda pot, ki jo namerjaš, je nevarna. Jaz ostanem v svojem rojstnem kraju. Saj je doma vedno najbolje!«

Slavec si je zapel še odhodnico in odletel, sinica pa je ostala.

Ko so se vrnili spomladi ptički domov, med njimi ni bilo več slavčka; ujel se je v past, daleč tam v tujini.

Sinica pa je dočakala doma še mnogo pomladi in je vedno zatrjevala: »Povsod dobro, doma najbolje.«

Inko Samo.

Če imel bi jaz perot!

Kam, oj ptičke, čez polje;
vetrci, kam čez logé;
v južne, ni res, deželé?

Rad bi z vami tudi jaz!
K nam prišel bo tožen čas,
k nam prišla bo zima, mraz!

Če imel bi jaz perot,
pa če vedel bi za pot,
solncu zletel bi naprot
solncu južnemu!

Bogumil Gorenjko.

